

27 Aralık 2023

Özet

İnşaat sektörü, Türkiye ekonomisinin önemli bir parçası olmasına rağmen, “yap-kullan-at” şeklinde doğrusal bir ekonomik model izlemesi ve yüksek atık üretimiyle çevresel ve ekonomik sorunlar yaratmaktadır. İnşaat sektörünün döngüsel ekonomiye geçişi için öneriler arasında sürdürülebilir tasarım teşvikleri, atık yönetimi ve geri dönüşüm platformlarının oluşturulması, yeşil bina standartlarının yaygınlaştırılması, çevre dostu malzemelerin kullanımını teşvik eden finansman mekanizmaları ve atık malzeme akışlarının ayrıştırılması bulunmaktadır. Bu politikalar, inşaat sektörünün çevresel etkilerini azaltarak çevreye, ekonomiye ve istihdama olumlu katkılar sağlamayı amaçlamaktadır. Ancak bu geçişin kültürel, mevzuatsal, finansal ve sektörel zorlukları vardır ve bu zorlukların aşılması için mevcut durum analizi, farkındalık yaratma, teknolojik altyapı geliştirme ve sektörler arası işbirliği gerektirir. Bu politika önerileri, inşaat sektörünün döngüsel ekonomi ilkelerini benimsemesini teşvik ederek, atık azaltma, geri dönüşüm ve enerji verimliliği gibi sürdürülebilirlik ilkelerini hayata geçirmeyi amaçlamaktadır.

İnşaat ve Yıkım Atıkları

İnşaat sektörü, Türkiye gayri safi yurtiçi hasılasının önemli bir bölümünden sorumlu en büyük sektörlerden biridir. Sektörün “yap-kullan-at” şeklinde ilerleyen doğrusal ekonomik modeli, çevresel, sosyal ve ekonomik açıdan inanılmaz bir sorun teşkil etmektedir. Yapıların bakım/onarım/yıkım gibi aktiviteleri sonucunda ortaya çıkan inşaat ve yıkıntı atıklarının (İYA) toplam katı atığın yaklaşık %40’ını oluşturması ve herhangi bir geri dönüşüm işlemine tabi tutulmadan doğrudan atık sahalarına boşaltılması yine ekonomik ve çevresel olarak ciddi bir yük oluşturmaktadır. Özellikle Türkiye’de son yıllarda yürürlüğe giren kentsel dönüşüm projeleri kapsamında yıkılması planlanan yaklaşık 6,5 milyon konutun, devasa miktarda İYA’nın ortaya çıkmasına neden olacağı beklenmektedir. Bunun yanı sıra 6 Şubat 2023 tarihinde yaşanan Kahramanmaraş depremlerinde 200 milyon tona yakın deprem atığı olduğu rapor edilmiştir. Deprem atıkları ve İYA akışının en iyi şekilde yönetilmesi, ayrıştırılması, sınıflandırılması, izlenmesi, iyileştirilmesi ve nihayetinde geri dönüşümü sağlanarak döngüsel ekonomiye entegre edilmesi, sürdürülebilir kalkınma açısından günümüz dünyasının en önemli hedeflerindedir.

İnşaat sektöründe atık sorununun yanı sıra bir başka problem karbon emisyonlarıdır. Birleşmiş Milletler'in Küresel ABC raporları ve istatistikleri, inşaat sektörünün küresel CO2 emisyonlarının %38'inden sorumlu olduğunu belirtmektedir. Betonarme bina inşaatlarına bağlı CO2 emisyonları, 2020 yılına göre yaklaşık %5 artarak tüm zamanların en yüksek seviyesine ulaşmıştır. Buna neden olan etmenlerin başında, üretildiği her 1 ton başına yaklaşık 0.9 CO2 emisyonuna neden olan geleneksel Portland çimentosu gelmektedir ve küresel CO2 emisyonlarının yaklaşık %8'inin çimento üretiminden kaynaklandığı belirtilmiştir. Bunun yanı sıra özellikle gelişmekte olan ekonomiler daha fazla inşaat faaliyetine sahiptir ve bu nedenle inşaat faaliyetlerinden kaynaklanan küresel karbon emisyonlarının %60'ını oluşturmaktadır. Bu bağlamda, binaların ve inşaat sektörünün yeşil malzemelere, yeni enerji verimliliği standartlarına ve sıfır karbonlu tasarım ve yapım tekniklerine odaklanması ve bu hedeflere yönelik çalışmalar yapması tavsiye edilmektedir.

İnşaat sektörünün çevresel ve ekonomik anlamdaki sorunları göz önünde bulundurulduğunda, özellikle Avrupa’da bir dizi politika, kamu girişimi ve teşvik uygulamaları hayata geçirilmektedir. AB, enerji performansını iyileştirmek amacıyla binaların enerji performansını artırmak için bir yasal çerçeve oluşturmuştur. Bu çerçeve, Binaların Enerji Performansı Direktifi (EPBD) (2010/31/AB) ve Enerji Verimliliği Direktifi (2012/27/AB) içermektedir. Her ikisi de Temiz Enerji İçin Avrupalılar paketi kapsamında 2019 yılında revize edilmiştir ve AB üye devletlerine yeni direktifleri ulusal mevzuata uygulama konusunda 1-2 yıl süre verilmiştir. EPBD, 2019 yılı itibarıyla yeni kamu binalarının Neredeyse Sıfır Enerji Binaları (NZEB'ler) olmasını zorunlu kılmakta, AB'deki her yeni binanın 2020 yılı sonuna kadar NZEB olmasını ve bina stokunun 2050 yılına kadar karbonsuzlaştırılmasını talep etmektedir. Bu bağlamda, Türkiye, yeni binaların 2030 yılına kadar karbon nötr olması ve mevcut binaların 2050 yılına kadar karbon nötr olması hedefini ulusal ve belediye politikalarının amaçları aracılığıyla ortaya koyan Zero Carbon Buildings'a katılarak daha az kesin bir kısa vadeli hedef belirlemiştir. Bunların haricinde sıfır net sera gazı

27 Aralık 2023

emisyonu hedefi ile çevresel sürdürülebilirliği teşvik eden “Avrupa Yeşil Mutabakatı”, atık hiyerarşisine dayalı olarak atığın önlenmesi, yeniden kullanılması ve geri dönüştürülmesi gibi aşamaları içeren “Avrupa Atık Çerçeve Direktifi”, inşaat malzemelerinin performansını ve sürdürülebilirliğini değerlendirmek için bir etiketleme sistemi oluşturan “İnşaat Malzemeleri Etiketleme” düzenlemesi, kamu inşaat projelerinde geri dönüşümlü ve çevre dostu malzemelerin kullanılmasını teşvik eden “Yeşil Kamu İhaleleri” gibi kamu girişimleri ve politikalar Avrupa’da inşaat sektöründe döngüsel ekonomi ilkelerini benimsemek ve sürdürülebilir ve enerji-verimli uygulamalara geçmek için hayata geçirilmiştir. Ayrıca 21. yüzyılın ikinci yarısına kadar küresel sıcaklık artışını kontrol altına alarak dünya genelinde sıcaklık artışını 2 santigrat derecenin altında tutmak ve mümkünse 1.5 santigrat derecede sınırlamak üzere 12 Aralık 2015 tarihinde 191 ülke tarafından Paris Anlaşması imzalanmıştır. Ülkemizde de her ne kadar bu atıkların geri dönüştürülerek döngüsel ekonomiye entegre edilmesinde “Hafriyat, İnşaat ve Yıkıntı Atıklarının Kontrolü Kanunu”, “Binaların Yıkılması Hakkında Yönetmelik” “Yapı Malzemeleri Yönetmeliği” gibi çeşitli yönetmelik ve düzenlemeler hayata geçirilse de, yine de AB ülkeleri düzeyinde inşaat sektöründe kendine yeterlilik ve sürdürülebilir kalkınmayı amaçlayan politika önlemlerinin, teşviklerin, kamu girişimlerinin artırılması, paydaşların ve toplumun bu konuda farkındalıklarının artırılmasına yönelik önlemler ivedilikle alınmalıdır.

ANALİZ

Yapılan çalışma ve raporlamalara göre inşaat sektörünün Türkiye ekonomisindeki yeri aşağıda sıralanmıştır:

- İnşaat Faaliyetlerinin Katma Değeri: Türkiye GSYİH’sının %6,2’si
- Dünya inşaat malzemeleri ihracat pazarı: Türkiye 21.158 milyon dolar ile 9. sırada
- İnşaat malzemeleri toplam satış 500 milyar lira: Türkiye GSYİH’sının %12’si
- Sektörün oluşturduğu iş fırsatları: Türkiye’de 1,54 milyon kişiye doğrudan iş
- İnşaat sektörünün faaliyetleri sırasında tüketimi gerçekleştiren kaynaklar;

Ham maddenin yüzde 50’si

Suyun yüzde 30’u

Enerjinin yüzde 35’i

- İnşaat sektörü faaliyetleri sonucu emisyonlar ve atıklar,

Sera gazı emisyonlarının yüzde 40’ı

Türkiye’de üretilen toplam atığın yüzde 40’ı

Türkiye’de de inşaat sektörü, mevcut doğrusal ekonomiyi döngüsel ekonomiye dönüştürmek için önemli bir alan olarak tanımlanabilir. İnşaat sektörü, tüm ekonomik faaliyetlerden kaynaklanan toplam atığın %40’dan fazlasını temsil eden ve kaynak tüketiminin ana nedenlerinden biri olan atık üreten ana sektördür. Ayrıca inşaat sektörü, 1,5 milyon doğrudan iş sağladığı ve Türkiye’nin Gayri safi yurt içi hasıla’sının yaklaşık %12’sine katkıda bulunduğu için çok önemlidir. Bu nedenle, mevcut çalışmalarda döngüsel ekonomi kavramını yapıyı çevreye uygulamak için yoğun bir şekilde çözümler aranmaktadır. Ülkemizdeki mevcut hedef ve politikalara göre durum tespiti yapılacak olursa, Eurostat 2020 Atık İstatistikleri Raporu’na göre ülkemizde İYA üretimi ile ilgili herhangi bir çalışma ve rapor olmadığı, genel olarak atık üretiminin nüfus büyüklüğümüz de göz önüne alındığında AB ülkelerine göre yüksek olduğu ve dahası atık geri kullanımı ve/veya geri dönüşüm konusunda çok düşük mertebelerde kaldığımız görülmektedir. Ayrıca Statista tarafından düzenli olarak paylaşılan raporlara göre Paris Anlaşması’na göre ülkemizin bugüne kadar tutarlı bir hedef ve politikasının olmadığı ve bu anlaşma kapsamındaki uygulamaların diğer ülkelerin gerisinde kaldığı görülmektedir. Örneğin, bugün itibarıyla döngüsellik stratejisi olmadığı için Türkiye için döngüsel malzeme kullanım verileri mevcut değildir ve Eurostat’ın veri tablolarında Türkiye “boş” olarak işaretlenmektedir. Mevcut politikaların yetersizliği, atık yönetimi konusundaki belirsizlikler ve eksiklikler, sorunun temel sebeplerindedir.

Ülkemizde inşaat sektörünün sürdürülebilir bir hale getirilmesi ve döngüsel ekonomi modeline entegre edilmesi kapsamında aşağıdaki çözüm ve politika önerileri sıralanabilir:

- Bina bileşenleri için tasarım ve inşaat aşamasında sürdürülebilir uygulamaları teşvik eden politikalar,

27 Aralık 2023

- Her türlü atık malzemenin yeniden kullanımına dijital platformlar, inşaat ve evsel atıklar için akıllı toplama noktaları/geri dönüşüm istasyonları, atıktan enerjiye yaklaşımlar gibi atık ve geri dönüşüm kavramları,
- Konut sektöründe üst düzey sürdürülebilirlik uygulamaları için enerji yapı mevzuatı, yeşil bina derecelendirme sistemleri ve yeşil yapı malzemeleri sertifikasyonu; özellikle yaptırım, uyum ve yaptırıma yönelik etkili tedbirlerin dikkate alınması,
- Mimarlar ve geliştiriciler için Yaşam döngüsü değerlendirme analizleri (LCA), çevre kriterleri vb., ürünleri karşılaştırmak için kılavuzlar/dizinler
- Uygun krediler, hibeler, döner sermayeler, enerji performans sözleşmeleri gibi yeşil inşaatlara yönelik imtiyazlı finansman mekanizmaları; mali teşviklerin bina standartlarıyla birleşimi
- Geri dönüşüm değerini en üst düzeye çıkarmak için atık malzeme akışlarının ayrılması
- Kullanım ömrü sonunda geri dönüştürülebilir geri dönüştürülmüş ve doğal malzemelerin yaygın kullanımı
- Tasarım ekibiyle birlikte çalışarak atık tasarım stratejisi geliştirmek
- İnşaat ve yıkım atıklarının yeniden kullanımını ve geri dönüştürülmesini en üst düzeye çıkarmak için yerel işletmeler ve topluluk gruplarından oluşan bir ağ belirlemek
- Binalarda ve evlerde atıkların ayrılması için uygun depolamanın sağlanması ve atık toplama ve hizmet stratejisi üzerine çalışmalar.

Yukarıda sıralanan çözüm ve politika önerileri dikkate alan AB'nin birçok ülkesinde erken bir başlangıç, İYA yönetiminin nispeten gelişmiş ve olgun yasallaştırılmasına yol açmıştır. 2008 yılında, Avrupa Parlamentosu tarafından Atık Çerçeve Direktifi yayımlanmış ve 2020 yılına kadar tüm üye ülkelerde İYA geri kazanım oranının %70 olması hedeflenmiştir. 2016 yılına gelindiğinde, Slovakya ve Kıbrıs hariç neredeyse 28 üye ülkenin tamamı, bu hedefe ulaşmıştır. Hatta Almanya, Estonya, Belçika'nın Flanders'ı ve Hollanda, sırasıyla %75, %80, %85 ve %90 İYA kurtarma oranları olan daha yüksek hedeflere sahiptir. Farklı ülkeler, İYA yönetimi için çeşitli yasal çerçeveler geliştirmiştir, ancak İYA'nın kurtarılması, politikalar ve

düzenlemeler dışında birçok başka faktörden etkilenmiştir. AB üye devletlerinin çoğunda atık depolama vergilerinin getirilmesinin İYA geri kazanım oranlarını artırmak için etkili bir uygulama olduğunu göstermiştir. Genel olarak AB'nin bu hedefe ulaşmasında yasallaştırma yükümlülükleri arasında; (1) yıkım öncesi denetim, (2) seçici yıkım, (3) atık ayrıştırma, (4) tehlikeli atık yönetimi, (5) atık depolama vergileri ve (6) atık tekrar kullanımı / geri dönüşümü gibi adımlar bulunmaktadır. Son araştırmalar, inşaat sektöründe döngüsel ekonomi prensiplerinin benimsenmesi, yeşil dönüşüm uygulamaları, atık yönetimi, planlama ve geri dönüşüm senaryolarının uygulanmasının ciddi ekonomik, sosyal ve çevresel kazanımlar sağladığını raporlamıştır. 2011 yılında Avrupa Komisyonu için hazırlanan bir raporda, AB atık mevzuatının tam olarak uygulanması ve AB atık yönetimi sektörünün tam olarak uyumlu olması halinde, atık yönetimi ve geri dönüşüm cirosunun yılda 42 milyar Euro artacağı ve 400.000'den fazla istihdamın sağlanacağı öne sürülmüştür. Atık bertarafına (1.000 ton başına 0,1 iş) kıyasla atıkların geri dönüşüm işlemlerinin (1.000 ton başına 2 iş) daha fazla iş yarattığını belirtilmiştir. 2011 yılında bir Avrupa Çevre Ajansı raporu, Avrupa'da malzeme geri kazanımıyla ilgili genel istihdamın 7 yılda milyon kişi başına 422 kişiden 611 kişiye arttığını belgelemiştir. Bunun yanı sıra ürün düzeyinde hesaplanan karbon tasarrufu potansiyelleri, ikincil bazlı ürünlerin, beton agregası için alternatif ürünün %30-50'sine ve tuğlalar için birincil alternatif ürünün yalnızca %1'ine karşılık gelen karbon salınımına neden olduğunu göstermektedir. Endüstri düzeyinde, analiz edilen stratejilerin uygulanmasından kaynaklanan yıllık karbon tasarrufu potansiyeli, ikincil ahşap-plastik kompozit için 12.400-18.400 ton CO₂, ikincil beton agregaları için 7.300 ton CO₂ ve ikincil tuğla için 25.300 ton CO₂ seviyesinde raporlanmıştır.

SONUÇ

Önerilen politikalar, inşaat sektörünün çevresel sürdürülebilirlik açısından dönüşmesi için hayati derecede önemlidir. İnşaat sektörü, çevresel ve ekonomik açıdan büyük sorunlar yaratan büyük bir sektördür. Doğrusal bir ekonomik model izleyen bu sektör, büyük miktarda atık üretmekte ve karbon emisyonlarına katkıda bulunmaktadır. Bu durum, doğal

27 Aralık 2023

kaynakların tükenmesine ve çevre kirliliğine neden olurken, iklim değişikliği ile mücadele çabalarını da zorlaştırmaktadır.

İnşaat sektörünün döngüsel ekonomiye geçişi, çeşitli engellerle karşılaşmaktadır. Bu engeller, kültürel, mevzuatsal, finansal ve sektörel boyutlarda ortaya çıkmaktadır. Kültürel engeller, mevcut doğrusal ekonomik modelin kökleşmiş olması ve sürdürülebilirlik konusundaki farkındalık eksikliği gibi sosyal ve davranışsal faktörlere dayanmaktadır. Mevzuatsal engeller, politika ve mevzuat eksiklikleri ile ilgilidir ve atık yönetimi konusunda tutarlı bir yasal çerçeve bulunmamasını içerir. Finansal engeller, yüksek ön yatırım maliyetleri, düşük teşvikler ve düşük hammadde fiyatları gibi ekonomik faktörlere odaklanırken, sektörel engeller, binaların tasarımından sökülmesine kadar uzanan süreçlerdeki teknik ve yapısal zorlukları ifade eder. Örneğin özellikle Portland çimentosu ile yapışık halde bulunan tuğlaların ayrıştırılmasının zorluğu veya ahşap ürünleri söz konusu olduğunda doğal ürünlerin sanayileşmesinin servis ömrü sonunda açığa çıkan ahşabın yeniden kullanım ve geri dönüşümünün önünde bir engel olduğu vurgulanmaktadır. Buna ek olarak standardizasyon eksikliği de geri dönüştürülmüş malzemeler ve yeniden kullanılan yapılar için spesifikasyonlar bağlamında bir problem teşkil etmektedir. Ancak, bu zorlukların aşılarda sürdürülebilir bir inşaat sektörünün oluşturulması için politika yapımcıların, iş dünyasının ve toplumun işbirliği yapması gerekmektedir. İnşaat sektörünün sürdürülebilirliğini artırmak için ilk adım, toplumsal farkındalığı artırmaktır. Ayrıca, mevzuat ve politika çerçevesi, inşaat atıklarının yönetimi ve enerji verimliliğini teşvik eden güçlü yasal düzenlemeler içermelidir. İnşaat atıklarının takibi ve yönetimi için dijital platformlar ve izleme sistemleri oluşturulmalıdır. Bu platformlar, atık miktarını izlemek, ayrıştırmayı kolaylaştırmak ve geri dönüşümü teşvik etmek için kullanılabilir. Yeşil bina standartları ve sertifikasyonları, enerji verimliliği ve çevresel performansı teşvik etmek için daha yaygın bir şekilde benimsenmelidir. Sürdürülebilir inşaat malzemeleri ve teknolojileri için Ar-Ge çalışmaları teşvik edilmeli ve yenilikçi ürünlerin geliştirilmesi desteklenmelidir. İnşaat atıklarının ayrıştırılması, yeniden kullanımı ve geri dönüşümü konusunda

stratejiler geliştirilmelidir. Geri dönüşüm tesisleri ve atık toplama noktaları artırılmalıdır. Sürdürülebilir inşaat uygulamalarını teşvik etmek için vergi indirimleri, hibeler ve düşük faizli kredi seçenekleri sunulmalıdır. Planlanan başarı elde edildikten sonra, ilk adım olarak sürdürülebilir inşaat uygulamalarının daha fazla sektöre ve bölgelere yayılması ve benimsenmesi gereklidir. Aynı zamanda teknolojik gelişmeleri takip ederek inovasyona odaklanılmalı, eğitim ve bilinçlendirme programları ile sektör çalışanları ve toplum daha fazla bilgilendirilmeli ve uluslararası işbirliği teşvik edilmelidir. Bununla birlikte, yenilikçi malzemeler ve yöntemler için sürekli Ar-Ge çalışmaları yapılmalı ve bu alanda liderlik hedeflenmelidir. Bu adımlar, sürdürülebilir inşaatın uzun vadeli başarısını sağlayacak ve döngüsel ekonomiye geçişin önünü açacaktır.

Yazarlar Hakkında

Prof. Dr. Candan GÖKÇEÖĞLU

Hacettepe Üniversitesi Uygulamalı Jeoloji Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Candan Gökçeoğlu lisans eğitimini Hacettepe Üniversitesi Hidrojeoloji Mühendisliği Bölümünde, yüksek lisans ve doktora eğitimini Jeoloji Mühendisliği bölümünde tamamlamıştır. 2006 yılında Mühendislik Alanında TÜBİTAK Teşvik Ödülünü kazanan Prof. Dr. Candan Gökçeoğlu'nun çok sayıda ulusal ve uluslararası eseri bulunmaktadır. Prof. Gökçeoğlu halen Engineering Geology dergisinde Editörler Kurulu Üyesi ve Computers&Geosciences dergisinde ise editör olarak görev yapmaktadır.

Prof. Dr. Mustafa ŞAHMARAN

Prof. Dr. Mustafa Şahmaran Hacettepe Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, İnşaat Mühendisliği Bölümü'nde öğretim üyesi olarak görev yapmaktadır. Mustafa Şahmaran'ın çalışma alanları arasında yapı çevre döngüsel ekonomi uygulamaları, yüksek performanslı çimento bağlayıcı kompozitler, endüstriyel ve doğal atıkların katma değeri yüksek yapı malzemelerine dönüştürülmesi ve inşaat sektöründe 3-boyutlu eklemeli imalat konuları bulunmaktadır. Dr. Şahmaran, yapmış olduğu araştırmalar neticesinde uluslararası indekslere kayıtlı dergilerde yayınlanmış yüzün üzerinde bilimsel yayına sahip olup birçok ulusal/uluslararası birçok bilimsel komitede görev almaktadır.

27 Aralık 2023

Dünya son derece sorunlu bir dönemden geçmektedir ve tüm insanlık derin bir kriz içinde görünmektedir. İnsanlık küresel düzeyde olduğu kadar tek tek ülkeler düzeyinde de ciddi ekonomik, sosyal, kültürel, çevresel ve siyasi, krizler yaşamaktadır. Karşı karşıya kalınan meydan okumalar finansal çöküşlerden iklim değişikliğine, uluslararası terörizmden bölgesel çatışmalara, mülteci sorunundan yabancı düşmanlığına kadar çok çeşitli alanlarda ortaya çıkmaktadır.

Değişimlerin en hızlı yaşandığı, paradigmalarda hızla geçerliliğini yitirdiği bir zamanı yaşıyoruz. Bu değişime uyum gösteremeyen, mevcut krizleri iyi yönetemeyen milletlerin sefalet içinde kalacağını söylemek çok iddialı bir önerme değil. Böyle bir dönemde, değişimleri ve krizleri yönetme ile gelecek planlarını yapma sorumluluğunu sadece karar vericilere yüklemek hem karar vericilere hem de milletimize haksızlıktır. Bilgi sahibi her bir bireyin gönüllü olarak sorumluluk alması, mevcut krizler üstüne kafa yorması kaçınılmaz bir mecburiyettir.

Ülkemiz, içinde bulunduğumuz bu sorunlu dönemin hem nesnesi hem de öznesi durumundadır. Türkiye bir yandan dönemin zorluklarını bütün şiddetiyle yaşarken diğer yandan da coğrafyası, tarihi ve kültürü dolayısıyla bu gidişatı değiştirme kapasitesini içinde barındırmaktadır.

Kapasitenin kuvveden file dönmesine katkıda bulunmak amacıyla, Türkiye'nin ve dünyanın önde gelen uzmanlarının katılımı ile gücünü insan onurundan alan, Türkiye'nin ve insanlığın geleceğini bütüncül bir sinerji ile inşa etmeyi amaçlayan bir düşünce çevresi oluşturulması hedeflenmektedir. Düşünce Çevresi bir bilim/politika arayüzü (science - politics interface) şeklinde yapılandırılacak; politika yapıcılara karmaşık kararlar alırken kullanabilecekleri bilgileri, analizleri ve politika alternatifleri ile stratejik, taktik ve operasyonel eylem setlerini sunabilmeyi hedefleyecektir.

KÜN Düşünce Çevresi, bir yandan Türkiye'nin ekonomik kalkınmasının, sosyal adaleti sağlamanın ve gelecek nesiller için çevre ve doğal kaynakların korunmasının yollarını değerlendirirken bir yandan da temel hak ve özgürlüklerin sağlanması, kurumların katılımcı mekanizmalarının çalıştırılması, hukuk düzeninin iyi işlemesi, özgürlüklerin korunması, insanların kendilerini rahatça ifade etmesi ve karar alma süreçlerine katılabilmesine katkı sağlayacaktır. Çevre, dünyanın çok farklı kültür ve coğrafyalarından, insan onurunu önceleyen düşünürlerle birlikte çalışacak, dünyanın entelektüel gücünü bir araya getirerek, sorunları birlikte değerlendirecek ve alternatif çözüm önerileri sunacaktır.

KÜN Düşünce Çevresi, Kapadokya Üniversitesi Sosyal ve Stratejik Çalışmalar Merkezi bünyesinde yürütülmektedir.